

5. Przejęcia, o którym mowa w ust. 2, dokonują właściwi ministrowie (kierownicy ministerstw) lub kierownicy urzędów, niezwłocznie po ich powołaniu.

§ 3. Przeglądu i ewidencji spraw oraz składników majątku należącego do likwidowanych ministerstw i urzędów dokonają wyznaczone przez likwidatorów zespoły robocze, w terminach:

- 1) do dnia 27 września 1996 r. — w odniesieniu do ministerstw i urzędów, których zadania i kompetencje przejmuje Minister Skarbu Państwa,
- 2) do dnia 27 września 1996 r. — w odniesieniu do składników majątku Urzędu Rady Ministrów podlegających przekazaniu Komitetowi Integracji Europejskiej oraz Urzędowi Służby Cywilnej,
- 3) do dnia 31 października 1996 r. — w odniesieniu do ministerstw i urzędów, których zadania przejmują nowo tworzone organy określone w art. 2 ust. 3 pkt 1 i 2, ust. 4 i 5 oraz ust. 6 pkt 1 ustawy.

§ 4. 1. Pełnomocnicy do organizacji urzędów, w terminach określonych w § 3 pkt 1–3, dokonają z pracownikami, o których mowa w art. 24 ust. 1 ustawy, wstępnych uzgodnień warunków ich zatrudnienia w tych urzędach.

2. Właściwi ministrowie (kierownicy ministerstw) lub kierownicy urzędów wymienionych w art. 2 ust. 3–6 ustawy podejmą decyzje o zatrudnieniu pracowników, o których mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od utworzenia tych ministerstw i urzędów.

3. Likwidatorzy zapewnią pomoc w zatrudnieniu pracownikom likwidowanych ministerstw i urzędów, którzy nie nawiązali stosunku pracy w urzędzie lub jednostce, o których mowa w art. 2 ust. 3–6 ustawy.

§ 5. 1. Likwidatorzy zakończą działalność do dnia 30 czerwca 1997 r.

2. Pełnomocnicy, o których mowa w § 2 ust. 3, działają do chwili powołania właściwych ministrów (kierowników ministerstw) lub kierowników urzędów.

§ 6. 1. Organizowanie ministerstw i innych organów, o których mowa w § 1 pkt 2, należy, z zastrzeżeniem ust. 2, do pełnomocników do organizacji urzędów.

2. Organizowanie Rządowego Centrum Studiów Strategicznych powierza się osobie wyznaczonej przez Prezesa Rady Ministrów w odrębnym trybie. Do organizowania Rządowego Centrum Studiów Strategicznych stosuje się odpowiednio przepisy o organizowaniu ministerstw i innych organów, w których działają pełnomocnicy do organizacji urzędów.

3. Organizowanie, o którym mowa w ust. 1 i 2, obejmuje w szczególności przygotowanie projektu struktury organizacyjnej i regulaminów pracy nowo tworzonych organów, współdziałanie przy opracowywaniu projektów statutów tworzonych urzędów, określenie niezbędnej organizacji urzędów do czasu wydania aktów, normujących ich organizację, przez właściwe organy oraz zapewnienie sprawnego funkcjonowania urzędów, w tym załatwiania spraw.

§ 7. Likwidatorzy i pełnomocnicy złożą Prezesowi Rady Ministrów sprawozdania po zakończeniu ich prac.

§ 8. 1. Likwidatorom i pełnomocnikom przysługuje wynagrodzenie określone w odrębnym trybie przez Prezesa Rady Ministrów.

2. Właściwi ministrowie zapewniają obsługę organizacyjną oraz techniczno-biurową prac likwidatorów i pełnomocników w zakresie gwarantującym prawidłowe i terminowe wypełnianie ich zadań.

3. Wydatki związane z działalnością likwidatorów i pełnomocników pokrywa się z budżetu państwa w części dotyczącej danego ministerstwa.

§ 9. Przepisy niniejszego rozporządzenia nie naruszają przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 marca 1995 r. w sprawie ustanowienia Pełnomocnika Rady Ministrów do Spraw Reformy Centrum Gospodarczego Rządu (Dz. U. Nr 28, poz. 144).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Cimoszewicz*

518

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 sierpnia 1996 r.

w sprawie ustalenia stawek dotacji przedmiotowych do pasażerskich przewozów autobusowych i kolejowych.

Na podstawie art. 19 ust. 3 ustawy z dnia 5 stycznia 1991 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. z 1993 r. Nr 72, poz. 344, z 1994 r. Nr 76, poz. 344, Nr 121, poz. 591 i Nr 133, poz. 685, z 1995 r. Nr 78, poz. 390, Nr 124, poz. 601 i Nr 132, poz. 640 oraz z 1996 r. Nr 89, poz. 402 i Nr 106, poz. 496) oraz w związku z art. 17 pkt 3 i 4 ustawy bu-

dżetowej na rok 1996 z dnia 1 lutego 1996 r. (Dz. U. Nr 19, poz. 87) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wysokość stawek dotacji przedmiotowych do pasażerskich przewozów autobusowych i kolejowych.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) jednostce przewozu — rozumie się przez to:
 - a) przy przewozach autobusowych — przebieg autobusu na trasie o długości jednego kilometra, z uwzględnieniem pojemności taboru,
 - b) przy przewozach kolejowych — jeden pociągokilometr wykonywanej pracy eksploatacyjnej, odpowiadający przemieszczeniu pociągu pasażerskiego na odległość jednego kilometra,
- 2) obszarowych konferencjach rozkładu jazdy — rozumie się przez to konferencje przedsiębiorstw Państwowej Komunikacji Samochodowej i innych przewoźników, którzy działają na obszarze od 1 do 4 województw, odbywające się w składzie od 6 do 42 przewoźników, jeżeli ich celem jest zebranie, ocena i rozpatrzenie wniosków komunikacyjnych oraz uzgodnienie i wydanie w formie książkowej obszarowego rozkładu jazdy autobusów na kolejny rok,
- 3) właściwym urzędzie skarbowym — rozumie się przez to urząd skarbowy właściwy ze względu na miejsce wykonywania przewozów, które są podstawą rozliczeń z tytułu dotacji przedmiotowych, a jeżeli przewozy te wykonywane są na terenie właściwości dwóch lub więcej urzędów skarbowych — urząd skarbowy właściwy ze względu na siedzibę przewoźnika, a gdy przewoźnik nie ma siedziby — urząd skarbowy właściwy ze względu na miejsce zamieszkania przewoźnika.

§ 3. Dotacji przedmiotowych udziela się do:

- 1) autobusowych przewozów pasażerskich w krajowej komunikacji międzymiastowej zwykłej,
- 2) kolejowych przewozów pasażerskich w komunikacji krajowej.

§ 4. 1. Dotację przedmiotową mogą otrzymać, z zastrzeżeniem ust. 2, przewoźnicy świadczący usługi przewozu osób w krajowej komunikacji międzymiastowej autobusowej zwykłej, jeżeli spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) realizują usługi przewozowe zgodnie z rozkładem jazdy autobusów, uzgodnionym przez wszystkich przewoźników na obszarowych konferencjach rozkładu jazdy,
- 2) stosują ceny za przewozy osób nie wyższe niż ceny urzędowe ustalone w zarządzeniu Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej, wydanym w porozumieniu z Ministrem Finansów, na podstawie art. 18 ust. 2a ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. z 1988 r. Nr 27, poz. 195, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, z 1991 r. Nr 100, poz. 442, z 1993 r. Nr 11, poz. 50, z 1994 r. Nr 111, poz. 536 i z 1996 r. Nr 106, poz. 496),
- 3) honorują uprawnienia osób do korzystania z bezpłatnych i ulgowych przejazdów, określone w prze-

pisach ustawy z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do bezpłatnych i ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (Dz. U. Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 40, poz. 150, Nr 80, poz. 368 i Nr 113, poz. 547, z 1995 r. Nr 50, poz. 261 oraz z 1996 r. Nr 100, poz. 460),

- 4) liczba jednostek przewozu zgłoszona przez przewoźników zostanie uwzględniona przez Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej w zbiorczej kwocie dotacji, ustalonej na dany rok budżetowy do wyliczenia stawki dotacji.

2. Dotacji nie udziela się do autobusowych przewozów pasażerskich na liniach przyspieszonych, pospiesznych i ekspresowych.

§ 5. 1. Ustala się, że stawka dotacji przedmiotowej dla przewoźników, o których mowa w § 4 ust. 1, wynosi 150,53 zł na 1000 jednostek przewozu.

2. Stawka, o której mowa w ust. 1, jest średnią stawką dla przedsiębiorstw Państwowej Komunikacji Samochodowej. Wysokość stawek dla poszczególnych przedsiębiorstw określa Minister Transportu i Gospodarki Morskiej.

§ 6. Wniosek o udzielenie dotacji przedmiotowych do przewozów, o których mowa w § 3 pkt 1, przewoźnik zgłasza Ministrowi Transportu i Gospodarki Morskiej do dnia 30 września roku poprzedzającego rok, w którym dotacja ma być udzielona.

§ 7. 1. Dotację przedmiotową mogą otrzymać, z zastrzeżeniem ust. 2, przewoźnicy świadczący kolejowe przewozy pasażerskie w komunikacji krajowej, jeżeli spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) realizują usługi przewozowe zgodnie z sieciowym rozkładem jazdy pociągów,
- 2) stosują opłaty za przewóz osób nie wyższe niż ceny urzędowe ustalone w zarządzeniu Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej w porozumieniu z Ministrem Finansów na podstawie art. 18 ust. 2a ustawy, o której mowa w § 4 ust. 1 pkt 2, oraz ustalone przez przewoźników taryfy lub cenniki, o których mowa w art. 11 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. — Prawo przewozowe (Dz. U. z 1995 r. Nr 119, poz. 575),
- 3) honorują uprawnienia osób do korzystania z bezpłatnych i ulgowych przejazdów, określone w przepisach ustawy, o której mowa w § 4 ust. 1 pkt 3,
- 4) liczba jednostek przewozu zgłoszona przez przewoźnika zostanie uwzględniona przez Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej w zbiorczej kwocie dotacji, ustalonej na dany rok budżetowy do wyliczenia stawki dotacji.

2. Dotacji nie udziela się do kolejowych przewozów pasażerskich w komunikacji międzynarodowej.

3. Ustala się, że stawka dotacji przedmiotowej dla przewoźników, o których mowa w ust. 1, wynosi 3 541,73 zł na 1000 jednostek przewozu.

§ 8. 1. Przewoźnicy są zobowiązani do powiadomienia właściwego urzędu skarbowego o zaprzestaniu prowadzenia działalności przewozowej dotowanej.

2. Nieprzestrzeganie przez przewoźników któregoś z warunków określonych odpowiednio w § 4 ust. 1 i § 7 ust. 1 stanowi podstawę do zawieszenia wypłat dotacji bądź cofnięcia dotowania.

§ 9. Ogólna kwota dotacji nie może przekroczyć kwoty wynikającej z przemnożenia stawek dotacji przedmiotowych, o których mowa w § 5 ust. 1 i § 7 ust. 3, przez liczbę wykonanych jednostek przewozu, nie większą jednak od liczby tych jednostek przyznanej przewoźnikowi.

§ 10. Zasada i tryb udzielania dotacji przedmiotowych określają odrębne przepisy.

§ 11. 1. Stawki dotacji przedmiotowych określone w § 5 ust. 1 oraz w § 7 ust. 3 stosuje się do przewozów

realizowanych od dnia 1 stycznia 1996 r. do dnia 31 grudnia 1996 r.

2. Stawki dotacji przedmiotowych ustalone na 1996 r. stosuje się w roku następnym do czasu ustalenia nowych stawek.

3. Uzupelniające rozliczenie z budżetem należnych dotacji przedmiotowych, o których mowa w § 5 ust. 1 i w § 7 ust. 3, za okres od dnia 1 stycznia 1996 r. do dnia wejścia w życie rozporządzenia, powinno być dokonane przy rozliczeniu dotacji przedmiotowych za pierwszy okres rozliczeniowy, przypadający po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 12. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 27 października 1995 r. w sprawie ustalenia stawek dotacji przedmiotowych do pasażerskich przewozów autobusowych i kolejowych (Dz. U. Nr 127, poz. 607).

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: *w z. K. Kalicki*

519

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 27 sierpnia 1996 r.

w sprawie szczegółowych kierunków działań Agencji Techniki i Technologii, sposobów ich realizacji oraz warunków udzielania pożyczek i poręczeń, w tym także preferencyjnych.

Na podstawie art. 3 ust. 6 ustawy z dnia 12 kwietnia 1996 r. o utworzeniu Agencji Techniki i Technologii (Dz. U. Nr 74, poz. 352) zarządza się, co następuje:

§ 1. Agencja Techniki i Technologii, zwana dalej „Agencją”, działa na rzecz realizacji założeń i programów polityki państwa w dziedzinie wykorzystania nowych technik i technologii, przede wszystkim w następujących kierunkach:

- 1) promowanie i wspomaganie wdrożeń nowoczesnych, w tym szczególnie proekologicznych technik i technologii, zwłaszcza do małych i średnich przedsiębiorstw,
- 2) komercjalizacja wyników badań stosowanych w szczególności z obszaru przemysłów wysokiej szansy i wysokiej techniki,
- 3) udział w realizacji strategicznych programów rządowych obejmujących rozwój lub wykorzystanie nowych technologii,
- 4) opracowywanie propozycji rozwiązań pobudzających innowacyjność w działalności podmiotów gospodarczych.

§ 2. Agencja prowadzi działalność o charakterze informacyjnym, inspirującym, doradczym i promocyjnym, w szczególności w następujących kierunkach:

- 1) tworzenie i rozwój systemu informacji o możliwościach i osiągnięciach krajowego zaplecza badawczo-rozwojowego,
- 2) zbieranie informacji o zapotrzebowaniu na nowoczesne rozwiązania technologiczne w celu kojarzenia potencjalnych partnerów do współpracy (oferentów rozwiązań technicznych i technologicznych, inwestorów, instytucji finansujących),
- 3) śledzenie i propagowanie w kraju ogólnych światowych trendów w zakresie rozwoju nowych technik i technologii,
- 4) identyfikacja źródeł finansowania wdrażania innowacji,
- 5) wyszukiwanie nowych rozwiązań technicznych i technologicznych,
- 6) współpraca z agencjami rozwoju regionalnego i innymi instytucjami w zakresie transferu i upowszechniania nowoczesnych technologii, ze szczególnym uwzględnieniem małych i średnich przedsiębiorstw,
- 7) inspirowanie inwestorów do wykorzystywania osiągnięć badawczo-rozwojowych,
- 8) inspirowanie i pomoc w tworzeniu ośrodków wysokiej techniki (np. parków technologicznych),